

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (220) 成语故事 (二二零)

วันที่ 25 เมษายน 2564 - 10:44 น.

นิทานสุภาษิตจีน (220) 成语故事 (二二零)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในครั้งนี้คือ **墨守成规/墨守成規** mò shǒu chéng guī (มั่ว โจ้ว เจิง กุย) โดย คำว่า **墨** mò (มั่ว) แปลว่า นักปราชญ์มั่วจื่อ (ม่อจื่อ) **守** shǒu (โจ้ว) แปลว่า รักษา คุ่มครอง **成规/成規** chéng guī (เจิงกุย) แปลว่า กฎระเบียบ วิถีปฏิบัติ เมื่อรวมกันแล้ว หมายถึง รักษากฎระเบียบหรือวิถีปฏิบัติอันเดิมอย่างเคร่งครัด จนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงใดๆ ซึ่งในความหมายเดิมนั้นสื่อไปในเชิงบวกเท่านั้น ต่อมาก็มีความหมายที่จะสื่อไปในเชิงลบด้วย ซึ่งหมายความว่าคนหัวรั้นที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงใดๆ คนที่ยึดมั่นถือมั่นบางอย่างแล้วไม่ยอมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หรือกระแสสังคม โดยก่อนแปลต้องดูบริบทของเรื่องด้วยเสมอ มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

จีนในยุครัฐศึก **战国/戰國** Zhànguó จ้านกั๋ว มีนักปราชญ์ท่านหนึ่งนามว่า ม่อจื่อ (มั่วจื่อ) **墨子** Mò zi ซึ่งเกิดมาในยุคศึกสงคราม เขาจึงเห็นสังคมที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายจากศึกสงคราม ความละโมภโลกมากของเหล่าผู้นำ เห็นการขูดรีดประชาชนอย่างหนักจากทางการ ด้วยเหตุนี้ เมื่อเขาเติบโตใหญ่ขึ้น ด้วยความสามารถและความเพียรของเขา ก็ได้ก่อเกิดหลักความคิดหรือลัทธิแนวม่อจื่อ มีหลักความคิดคือ

สันติ ซื่อสัตย์ ประหยัด และต่อต้านการทำสงครามทุกรูปแบบ แนวความคิดของเขานับเป็นหนึ่งในแนวความคิดที่สำคัญของจีน และในการศึกสงครามนั้น ม่อจื่อไม่นิยมให้ยกทัพไปทำศึกกรุกรานใคร เขาจึงเป็นผู้มีความสันทัดในเรื่องการเฝ้ารักษาเมือง หรือการตั้งรับนั่นเอง เขามักจะเสนอแผนการรับศึกใหญ่ น้อยให้กับรัฐต่างๆ และก็ใช้ได้ผลเสมอ จนชื่อเสียงโด่งดัง

มีเรื่องเล่าว่า ครั้งหนึ่งระหว่างที่มีม่อจื่อกำลังเผยแพร่ความรู้ตามหลักการของเขาให้กับชาวรัฐฉี 齐国/齊國 Qí Guó อยู่นั้นก็มีความว่า เจ้าผู้ครองนครรัฐฉู่ 楚国/楚國 Chǔ Guó กำลังเตรียมทัพเพื่อจะบุกโจมตีรัฐซ่ง 宋国/宋國 Sòng Guó เขาไม่รอช้า รีบเดินทางออกจากรัฐฉู่ไปยังรัฐฉู่ทันที เขาเดินทางนับเดือนกว่าจะมาถึงรัฐฉู่ เมื่อมาถึงรัฐฉู่แล้ว ก็ได้พบกับช่างใหญ่ประจำรัฐนามว่า หลี่ปัง 鲁棒/魯棒 Lǚ Bang ผู้ออกแบบสร้างอุปกรณ์ที่ใช้ปืนขึ้นกำแพงเมือง เมื่อเขาแจ้งความประสงค์แก่หลี่ปังแล้ว หลี่ปัง ก็นำเขาไปพบเจ้าผู้ครองนครรัฐฉู่เพื่อเจรจา ทั้งสองฝ่ายพูดคุยกันอยู่นานยังไม่อาจตกลงกันได้ เพราะเจ้าผู้ครองนครรัฐฉู่ไม่ยอม ด้วยความรู้สึกว่าตนเองจะเป็นผู้ชนะศึกในครั้งนี้ด้วยยุทธโศปกรณ์ และเสียดายอาวุธวิเศษพวกนี้ที่อุตสาหกรรมให้หลี่ปังประดิษฐ์ขึ้นมา

แต่เมื่อจื่อก็พยายามโน้มน้าวเจ้าเมือง ให้พิสูจนอาวุธเหล่านี้ว่าจะมีประสิทธิภาพเพียงใดในการใช้โจมตีกำแพงเมืองต่างๆ ดังนั้น เจ้าเมืองฉู่จึงสั่งให้จำลองสถานการณ์การรบขึ้น ม่อจื่อเป็นฝ่ายตั้งรับบนกำแพง หลี่ปังเป็นฝ่ายบุกโจมตี ผลปรากฏว่า อุปกรณ์ที่หลี่ปังประดิษฐ์ไม่ช่วยให้กองกำลังของเขาบุกข้ามกำแพงที่ฝ่ายม่อจื่อใช้ตั้งรับอยู่ได้ ดังนั้น เจ้าผู้ครองนครรัฐฉู่จึงสั่งยกเลิกการยกทัพบุกโจมตีรัฐซ่งไป ทำให้สันติสุขเกิดขึ้นมาได้อีกช่วงเวลาหนึ่ง

(ที่มาภาพ: <http://image.baidu.com/search>)

ภายหลังต่อมา ผู้คนก็ยกเหตุการณ์ที่มีม่อจื่อตั้งรับการบุกของศัตรูจนเอาชนะศัตรูได้นี้ ไปใช้ในจุดประสงค์อื่นแทน โดยความหมายผิดเพี้ยนไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง กลายเป็นว่า ใช้พูดถึงคนประเภทอนุรักษ์นิยม คนที่หัวรั้นไม่ยอมฟังใคร หรือไม่ยอมที่จะเปลี่ยนแปลงใดๆ คนที่ยึดมั่นอยู่กับหลักการเดิมๆ โดยไม่ยอมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

ข้อคิดจากประโยคสภามิตนี้

成语比喻：死守老规矩，保守固执，不求改进。

成語比喻：死守老規矩，保守固執，不求改進。

Chéngyǔ bǐyù: Sǐshǒu lǎo guījǔ, bǎoshǒu gùzhí, bù qiú gǎijìn.

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยวี่ : สือฉั่ว เหล่า กุยจวี่, ป้าวฉั่ว กุฉื่อ, ปู้ ฉิว กายฉิน

สุภาษิตเปรียบเทียบว่า รักษากฎระเบียบเก่าอย่างเคร่งครัด หัวรั้นอนุรักษ์นิยม ไม่ชอบแสวงหาความเปลี่ยนแปลง

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

现在的社会变化得很快，对于那些墨守成规的人，总是赶不上时代的。

現在的社會變化得很快，對於那些墨守成規的人，總是趕不上時代的。

Xiànzài de shèhuì biànhuà dé hěn kuài, duìyú nàxiē mò shǒu chéng guī de rén, zǒng shì gǎn bu shàng shídài de.

เขียนใจ เตอะ ฉ้อหฺย เปี่ยนฮว่า เตอะ เหิ่น ไชว้, ตฺย ยหวี่ นาเซีย มั่ว ฉั่ว ฉิง กุย เตอะ เหวิน, จ่ง ฉื่อ ก่าน ปู้ ฉ่าง ฉื่อไต้ เตอะ

สังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงได้เร็วมาก สำหรับพวกหัวอนุรักษ์แล้ว ย่อมจะก้าวไม่ทันยุคสมัย

เกาะติดทุกสถานการณ์จาก
Line @Matichon ได้ที่นี่

